

Az ötvösművészet az építőművészet társművészete

Konferencia a Klebelsberg Kultúrkúriában

■ A fenti címmel rendezte meg a Magyar Művészeti Akadémia (MMA) Iparművészeti és Tervezőművészeti Tagozata 2013. szeptember 12-én konferenciáját a Klebelsberg Kultúrkúriában.

A rendezvény fáradhatatlan tervezője, szervezője, rendezője és levezetője Katona Katalin, a Magyar Képzőművészek és Iparművészek Szövetsége Ötvös Szakosztályának titkára volt. Bámulatossá teszi a konferencia előadásainak nyomtatott anyaga is elkészült az adott napra, ami önmagában is ritka teljesítménynek mondható.

A rendezvény bevezető és berekesztő gondolatait Fekete György belsőépítész, az MMA elnöke fogalmazta meg.

Az egész napos program hét előadást jelentett.

Varga Lajos püspök az ötvösség és a katolikus miseliturgia tárgyainak kapcsolatáról beszélt, Czégány Sándor, Tompos Lajos építészek kivitelezett épületeik tárgykörbe illeszthető elemeit, azok megvalósítását ismertették. Bugár-Mészáros Károly lenyűgöző művészettörténeti háttérbe helyezte az építészeti, belsőépítészeti keretbe illeszkedő ötvösmunkák sokféleségét. Kovács Zoltán a mai művészeti oktatás helyzetéből kiindulva vázolta gondolatait. Szenes István kiemelt előadásától némiképp eltérve, pályája folyamán adódott ötvös vonatkozású tapasztalatairól tartott élményt adó beszámolót.

A tanácskozáshoz kiegészítésül az ötvösszakma képviselői állítottak ki fotóanyagot, nagyjából az elmúlt negyven esztendő építészettel kapcsolatos munkáikból. Elgondolkodtató volt látni, mennyi jó minőségű munka készült ez időben, úgyszólván fű alatt, szemben az utóbbi húsz év benuházával.

Most nehéz megítélni, vajon milyen hozadéka lehet egy ilyen rendezvénynek. Hiszen maguk az ötvösök csak hallgatói voltak az előadásoknak, melyek részben túldimenzionáltak tűntek, másrészt vitára, párbeszédre serkentettek volna, amire ezúttal nem maradt idő.

Hiszen az illusztrációul szolgáló képanyag például az egyházművészeti előadás mellett nagyrészt az elkerülendő, vitatható megoldásokat preferálta. Vagy elgondolkoztató, hogy ma is Kós Károly formakincs-e a követendő példa, vagy gondolatai, szellemisége? Számomra úgy tűnik, a konferencia címéből hiányzik egy írásjel – a kérdőjel. Kívánatos lenne, hogy a jelen, feltétlenül fontos kezdeményezés ne hulljon hamvába és valóban eszmecserevé nemesedve folytódjon. Alapfelvetésként felhasználhatjuk ezen első találkozásunk tapasztalatait, kisebb merítéssel a kínáló hagyományokból, nem kerülendő el a sajátosan elhalt kritikai szellemet sem. Mert minden elképzéssel szemben, mérhetetlen mennyiségű alkotóerő szunnyadozik az építészek és ötvösök háza táján is, ami felkészült, gondolatgazdag, de anyagi lehetőségekben sem szűkölködő, magukat is gazdagítani akaró megrendelőkre vár.

Kívánom mindkét szakma képviselőinek, hogy konferenciánk címének végére, rövidesen egy diadalmas felkiáltójel kerüljön! Szerencsére mindkét szakma részéről konkrét javaslat-kezdeményezés megfogalmazódott.

KÓTAI JÓZSEF
ötvösművész

Fotó: KÓTAI

→
**Petőfi Színház,
főlépcső, Veszprém.
Belsőépítészeti
rekonstrukció:
Szenes István,
koralátok, kandeláberek:
Albert András /
Main Stairhall. Petőfi
Theatre, Veszprém.
Interior design
reconstruction:
István Szenes,
rails, candelabras:
András Albert
[1988]**